TULKOJUMS

NOLĪGUMS

starp Eiropas Savienību un Japānu par savstarpēju tiesisko palīdzību kriminālliet ās

EIROPAS SAVIENĪBA

un

JAPĀNA,

VĒLĒDAMĀS izveidot starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Japānu efektīvāku sadarbību attiecībā uz savstarpēju tiesisko palīdzību kriminālliet ās;

VĒLĒDAMĀS, lai tāda sadarbība veicinātu noziedzības apkarošanu;

ATKĀRTOTI APLIECINĀDAMAS apņemšanos ievērot taisnīgumu, tiesiskuma un demokrātijas principus un tiesas iestāžu neatkarību,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

1. pants

Priekšmets un mērķis

1. Lūguma saņēmēja valsts pēc lūguma iesniedzējas valsts lūguma saņemšanas sniedz savstarpēju tiesisko palīdzību (turpmāk "palīdzība") attiecībā uz izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un citiem procesiem, tostarp tiesvedības procesiem, kriminālliet ās saskaņā ar šo nolīgumu.

2. Šo nolīgumu nepiemēro personu izdošanai, kriminālprocesu nodošanai un spriedumu izpildei, izņemot konfiskāciju saskaņā ar 25. pantu.

2. pants

Definīcijas

Šajā nolīgumā:

a) "Līgumslēdzējas puses" ir Eiropas Savienība un Japāna;

b) "dalībvalsts" ir Eiropas Savienības dalībvalsts;

c) "valsts" ir dalībvalsts vai Japāna;

d) "materiāli" ir dokumenti, ieraksti un citi pierādījumu priekšmeti;

e) "īpašums" ir jebkāda veida īpašums – ķermenisks vai bezķermenisks, kustams vai nekustams, materiāls vai nemateriāls, un juridiski dokumenti vai instrumenti, kas apliecina tiesības uz šo īpašumu vai uz daļu no tā;

f) "nozieguma rīki" ir jebkāds īpašums, kas izmantots vai ko ir paredzēts jebkādā veidā pilnīgi vai daļēji izmantot, lai izdarītu noziedzīgu nodarījumu;

g) "noziedzīgi iegūts līdzeklis" ir jebkāds īpašums, kas izriet vai kas iegūts, tieši vai netieši, noziedzīga nodarījuma izdarīšanas rezultātā;

h) "iesaldēšana vai izņemšana" ir pagaidu aizliegums īpašumu nodot, pārveidot, izmantot vai pārvietot, vai īpašuma pagaidu uzraudzība vai kontrole, pamatojoties uz tiesas vai citas kompetentas iestādes izdotu rīkojumu; un

i) "konfiskācija", kas attiecīgā gadījumā iekļauj atsavināšanu, ir sankcija vai pasākums, ko procesa par noziedzīgu nodarījumu vai noziedzīgiem nodarījumiem rezultātā ir noteikusi tiesa un ar ko paredz mantas galīgu atsavināšanu.

3. pants

Palīdzības joma

Palīdzība attiecas uz šādām darbībām:

a) uzklausīt liecību vai pierādījumus;

b) dot iespēju uzklausīšanu veikt videokonferencē;

c) iegūt materiālus, tostarp veicot kratīšanu un izņemšanu;

d) iegūt bankas kontu reģistru datus, dokumentus vai pārskatus;

e) pārbaudīt personas, materiālus vai vietas;

f) noteikt personu, materiālu vai vietu atrašanos vai tos identificēt;

g) izsniegt materiālus, kas ir lūguma saņēmējas valsts likumdošanas, administratīvo vai tiesas iestāžu, arī tās vietējo iestāžu, rīcībā;

h) izsniegt dokumentus un informēt personu par uzaicinājumu ierasties lūguma iesniedzējā valstī;

i) uz laiku pārsūtīt kādu ieslodzītu personu, lai sniegtu liecību vai citiem ar pierādījumiem saistītiem mērķiem;

j) palīdzēt procesā, kas saistīts ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai noziegumа rīku iesaldēšanu vai izņemšanu un konfiskāciju; un

k) sniegt jebkādu citu palīdzību, kas atļauta saskaņā ar lūguma saņēmējas valsts tiesību aktiem un par ko vienojusies attiecīgā dalībvalsts un Japāna.

4. pants

Centrālo iestāžu norīkošana un pienākumi

Katra valsts norīko centrālo iestādi, kas atbild par palīdzības lūgumu nosūtīšanu, saņemšanu un par atbildēm uz tiem, šo lūgumu izpildi vai to nodošanu iestādēm, kuru jurisdikcijā ir izpildīt tādus lūgumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem. Centrālās iestādes ir iestādes, kas uzskaitītas šā nolīguma I pielikumā.

5. pants

Centrālo iestāžu savstarpējā saziņa

1. Palīdzības lūgumus, uz ko attiecas šis nolīgums, lūguma iesniedzējas valsts centrālā iestāde nosūta lūguma saņēmējas valsts centrālajai iestādei.

2. Dalībvalstu un Japānas centrālās iestādes tieši sazinās savā starpā, lai sasniegtu šā nolīguma mērķi.

6. pants

Kompetentās iestādes, kas var iesniegt lūgumus

Iestādes, kas atbilstīgi attiecīgu valstu tiesību aktiem ir kompetentas iesniegt palīdzības lūgumus saskaņā ar šo nolīgumu, ir uzskaitītas šā nolīguma II pielikumā.

7. pants

Autentiskuma noteikšana

Dokumentiem, ko kāda no valstīm pārsūta saskaņā ar šo nolīgumu un kas ir apliecināti ar šīs valsts kompetentās iestādes vai centrālās iestādes parakstu vai zīmogu, nav jānosaka autentiskums.

8. pants

Palīdzības lūgumi

1. Lūguma iesniedzēja valsts iesniedz lūgumu rakstiski.

2. Lūguma iesniedzēja valsts var steidzamos gadījumos, ja tā ir sazinājusies ar lūguma saņēmēju valsti, iesniegt lūgumu, izmantojot citus uzticamus saziņas līdzekļus, tostarp faksu vai e-pastu. Tādos gadījumos lūguma iesniedzēja valsts pēc tam nekavējoties sniedz papildu rakstisku apstiprinājumu par lūgumu, ja lūguma saņēmēja valsts to prasa.

3. Lūgumā iekļauj šādu informāciju:

a) tās kompetentās iestādes nosaukums, kura vada izmeklēšanu, kriminālvajāšanu vai citu procesu, tostarp tiesvedības procesu;

b) fakti, kas attiecas uz izmeklēšanas, kriminālvajāšanas vai cita procesa, tostarp tiesvedības procesa, subjektu;

c) izmeklēšanas, kriminālvajāšanas vai cita procesa, tostarp tiesvedības procesa, veids un sasniegtais posms;

d) atbilstīgu lūguma iesniedzējas valsts tiesību aktu teksts vai apliecinājums, tostarp par piemērojamām sankcijām;

e) lūgtās palīdzības apraksts; un

f) lūgtās palīdzības mērķa apraksts.

4. Lūgumā, cik vien iespējams un cik vien tas atbilst lūgtajai palīdzībai, iekļauj šādu informāciju:

a) informācija par katras tādas personas identitāti un atrašanās vietu, no kuras cenšas iegūt liecību, pierādījumus vai materiālus;

b) saraksts ar jautājumiem, kas jāuzdod personai, no kuras cenšas iegūt liecību vai pierādījumus;

c) precīzs personu vai vietu, attiecībā uz kurām jāizdara kratīšana, un meklējamo materiālu apraksts;

d) apraksts par to, kādēļ lūguma saņēmēja valsts uzskata, ka lūgtie bankas kontu reģistru dati, dokumenti vai pārskati ir atbilstīgi un vajadzīgi nodarījuma izmeklēšanas mērķim, un cita informācija, kas varētu atvieglot lūguma izpildi;

e) informācija par personām, materiāliem vai vietām, kas jāpārbauda;

f) informācija par personām, materiāliem vai vietām, kam jānosaka atrašanās vieta vai kas jāidentificē;

g) informācija par personas, kam jāizsniedz dokuments vai kas jāinformē par uzaicinājumu, identitāti un atrašanās vietu, šīs personas saistību ar procesu un par kārtību, kādā jāsniedz minētais dokuments;

h) informācija par kompensāciju un izdevumiem, kas pienāksies personai, kuru aicina ierasties lūguma iesniedzējas valsts kompetentajā iestādē; un

i) noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai nozieguma rīku, to atrašanās vietas un to īpašnieka identitātes precīzs apraksts.

5. Tiktāl, cik tas vajadzīgs, lūgumā iekļauj arī šādu informāciju:

a) kādas īpašas kārtības vai procedūras apraksts, kas ir jāievēro, izpildot lūgumu;

b) šā lūguma konfidencialitātes iemeslu apraksts; un

c) jebkāda cita informācija, kas būtu jāzina lūguma saņēmējai valstij, lai atvieglotu lūguma izpildi.

6. Ja lūguma saņēmēja valsts uzskata, ka palīdzības lūgumā iekļautā informācija nav pietiekama, lai ievērotu šā nolīguma prasības attiecībā uz iespēju izpildīt lūgumu, lūguma saņēmēja valsts var lūgt, lai tai sniedz papildu informāciju.

9. pants

Valoda

Lūgumam un visiem tam pievienotajiem dokumentiem pievieno tulkojumu lūguma saņēmējas valsts oficiālajā valodā vai arī visos vai steidzamos gadījumos – valodā, kas norādīta šā nolīguma III pielikumā.

10. pants

Lūguma izpilde

1. Lūguma saņēmēja valsts nekavējoties izpilda lūgumu saskaņā ar attiecīgiem šā nolīguma noteikumiem. Lūguma saņēmējas valsts kompetentās iestādes veic visus to pilnvarās iespējamos pasākumus, lai nodrošinātu lūguma izpildi.

2. Lūgumu izpilda, izmantojot pasākumus, kas ir saskaņā ar lūguma saņēmējas valsts tiesību aktiem. Lūgumā aprakstīto īpašo kārtību vai procedūru, kas minēta 8. panta 4. punkta g) apakšpunktā vai 5. punkta a) apakšpunktā, ievēro tiktāl, cik tas nav pretrunā ar lūguma saņēmējas valsts tiesību aktiem un ja tas ir praktiski iespējams. Gadījumā, ja lūguma izpilde, izmantojot lūgumā aprakstīto īpašo kārtību vai procedūru, lūguma saņēmējai valstij rada praktisku problēmu, lūguma saņēmēja valsts konsultējas ar lūguma iesniedzēju valsti, lai atrisinātu praktisko problēmu.

3. Ja uzskata, ka lūguma izpilde lūguma saņēmējā valstī var traucēt notiekošu izmeklēšanu, kriminālvajāšanu vai citu procesu, tostarp tiesvedības procesu, lūguma saņēmēja valsts var atlikt lūguma izpildi uz vēlāku laiku. Lūguma saņēmēja valsts informē lūguma iesniedzēju valsti par šā kavējuma iemesliem un apspriežas par turpmāko procedūru. Tā vietā, lai atliktu izpildi uz vēlāku laiku, lūguma saņēmēja valsts pēc apspriedēm ar lūguma iesniedzēju valsti var lūgumu izpildīt, ievērojot nosacījumus, ko uzskata par vajadzīgiem. Ja lūguma iesniedzēja valsts pieņem tādus nosacījumus, tā tos ievēro.

4. Lūguma saņēmēja valsts dara visu iespējamo, lai saglabātu konfidencialitāti par to, ka ir iesniegts lūgums, par lūguma saturu, tā izpildes rezultātu un citu attiecīgu informāciju par lūguma izpildi, ja lūguma iesniedzēja valsts prasa tādu konfidencialitāti. Ja lūgumu nevar izpildīt, neatklājot minēto informāciju, lūguma saņēmēja valsts par to informē lūguma iesniedzēju valsti, kas tādā gadījumā nolemj, vai lūgums tomēr būtu jāizpilda.

5. Lūguma saņēmēja valsts atbild uz pamatotiem lūguma iesniedzējas valsts jautājumiem par lūguma izpildes statusu.

6. Lūguma saņēmēja valsts nekavējoties informē lūguma iesniedzēju valsti par lūguma izpildes rezultātu un izsniedz lūguma iesniedzējai valstij liecību, pierādījumus vai materiālus, kas iegūti izpildes rezultātā, tostarp jebkādu prasību no personas, no kuras iegūst liecību, pierādījumus vai materiālus, attiecībā uz imunitāti, nespēju vai privilēģijām saskaņā ar lūguma iesniedzējas valsts tiesību aktiem. Lūguma saņēmēja valsts izsniedz dokumentu oriģinālus, vai, ja tam ir pamatots iemesls, ierakstu vai dokumentu apliecinātas kopijas. Ja lūgumu nevar izpildīt pilnīgi vai daļēji, lūguma saņēmēja valsts informē lūguma iesniedzēju valsti par iemesliem.

11. pants

Palīdzības atteikuma iemesli

1. Palīdzību var atteikt, ja lūguma saņēmēja valsts uzskata, ka:

a) lūgums attiecas uz politisku nodarījumu vai nodarījumu saistībā ar politisku nodarījumu;

b) lūguma izpilde varētu skart lūguma saņēmējas valsts suverenitāti, drošību, sabiedrisko kārtību vai citas būtiskas intereses. Šajā apakšpunktā lūguma saņēmēja valsts var uzskatīt, ka lūguma izpilde attiecībā uz nodarījumiem, par ko soda ar nāvi saskaņā ar lūguma iesniedzējas valsts tiesību aktiem, vai (attiecībās starp vienu dalībvalsti, kas minēta šā nolīguma IV pielikumā, un Japānu) attiecībā uz nodarījumiem, par ko soda ar mūža ieslodzījumu saskaņā ar lūguma iesniedzējas valsts tiesību aktiem, var apdraudēt lūguma saņēmējas valsts būtiskas intereses, ja vien lūguma saņēmēja valsts un lūguma iesniedzēja valsts vienojas par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem lūgumu var izpildīt;

c) ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka palīdzības lūgums ir iesniegts, lai veiktu personas kriminālvajāšanu vai sodīšanu rases, reliģijas, valstspiederības, etniskās izcelsmes, politisko uzskatu vai dzimuma dēļ, vai ka šīs personas stāvokli varētu pasliktināt kāda minētā iemesla dēļ;

d) persona, uz ko lūguma iesniedzējā valstī attiecas kriminālizmeklēšana, kriminālvajāšana vai cits process, tostarp tiesvedības process, kurā tiek lūgta palīdzība, jau ir par tiem pašiem faktiem saņēmusi galīgo spriedumu vai attaisnojumu dalībvalstī vai Japānā; vai

e) lūgums neatbilst šā nolīguma prasībām.

2. Lūguma saņēmēja valsts var atteikt palīdzību, ja saskaņā ar tās tiesību aktiem šī palīdzība prasītu izmantot piespiedu līdzekļus, kā arī ja tā uzskata, ka rīcība, uz ko lūguma iesniedzējā valstī attiecas izmeklēšana, kriminālvajāšana vai cits process, tostarp tiesvedības process, nebūtu uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar lūguma saņēmējas valsts tiesību aktiem. Attiecībās starp Japānu un divām dalībvalstīm, kas minētas šā nolīguma IV pielikumā, palīdzību var atteikt, ja lūguma saņēmēja valsts uzskata, ka rīcība, uz ko lūguma iesniedzējā valstī attiecas izmeklēšana, kriminālvajāšana vai cits process, tostarp tiesvedības process, nebūtu uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar lūguma saņēmējas valsts tiesību aktiem.

3. Palīdzību nevar atteikt, pamatojoties uz bankas noslēpuma saglabāšanu.

4. Pirms atsaka palīdzību saskaņā ar šo pantu, lūguma saņēmēja valsts apspriežas ar lūguma iesniedzēju valsti, ja lūguma saņēmēja valsts uzskata, ka palīdzību var sniegt, ievērojot konkrētus nosacījumus. Ja lūguma iesniedzēja valsts pieņem tādus nosacījumus, tā tos ievēro.

5. Ja palīdzību atsaka, lūguma saņēmēja valsts dara zināmus lūguma iesniedzējai valstij šā atteikuma iemeslus.

12. pants

Izmaksas

1. Lūguma saņēmēja valsts sedz visas izmaksas saistībā ar lūguma izpildi, ja vien lūguma iesniedzēja valsts un lūguma saņēmēja valsts nav vienojušās citādi.

2. Neatkarīgi no 1. punkta lūguma iesniedzēja valsts sedz:

a) maksu par eksperta liecību;

b) rakstiskās un mutiskās tulkošanas un transkripcijas izmaksas;

c) pabalstus un izdevumus saistībā ar personu pārvietošanos vai pārvešanu saskaņā ar 22. un 24. pantu;

d) videosavienojuma izveides un videosavienojuma apkalpošanas izmaksas lūguma saņēmējā valstī; un

e) ārkārtas izmaksas;

ja vien lūguma iesniedzēja valsts un lūguma saņēmēja valsts nav vienojušās citādi.

3. Ja lūguma izpilde radītu ārkārtas izdevumus, lūguma iesniedzēja valsts un lūguma saņēmēja valsts apspriežas, lai noteiktu nosacījumus, saskaņā ar kuriem izpildīs lūgumu.

13. pants

Liecības, pierādījumu, materiālu vai informācijas izmantošanas ierobežojumi

1. Lūguma iesniedzēja valsts neizmanto liecības, pierādījumus, materiālus vai citu informāciju, tostarp personas datus, kas sniegti vai citādi iegūti saskaņā ar šo nolīgumu, nekādos citos apstākļos ārpus lūgumā minētās izmeklēšanas, kriminālvajāšanas vai cita procesa, tostarp tiesvedības procesa, ja lūguma saņēmēja valsts tam nav devusi iepriekšēju piekrišanu. Sniedzot šādu iepriekšēju piekrišanu, lūguma saņēmēja valsts var piemērot tādus nosacījumus, kādus tā uzskata par vajadzīgiem.

2. Lūguma saņēmēja valsts var prasīt, lai tiktu saglabāta liecību, pierādījumu, materiālu vai informācijas, tostarp personas datu, kas sniegti vai savādāk iegūti saskaņā ar šo nolīgumu, konfidencialitāte, vai lai tos izmantotu, tikai ievērojot citus nosacījumus, ko lūguma saņēmēja valsts var noteikt. Ja lūguma iesniedzēja valsts piekrīt tādai konfidencialitātei vai pieņem tādus nosacījumus, tā tos ievēro.

3. Ārkārtas apstākļos valsts, iesniedzot liecību, pierādījumus, materiālus vai informāciju, tostarp personas datus, var lūguma iesniedzējai valstij lūgt sniegt informāciju par to izmantošanu.

14. pants

Materiālu transportēšana, uzglabāšana un atpakaļnogāde

1. Lūguma saņēmēja valsts var prasīt, lai lūguma iesniedzēja valsts transportētu un uzglabātu saskaņā ar šo nolīgumu izsniegtos materiālus, ievērojot lūguma saņēmējas valsts nosacījumus, tostarp nosacījumus, ko uzskata par vajadzīgiem, lai aizsargātu trešo personu intereses attiecībā uz materiāliem, ko paredz pārvest.

2. Lūguma saņēmēja valsts var prasīt, lai pēc tam, kad saskaņā ar šo nolīgumu šādi materiāli ir izmantoti lūgumā minētajam mērķim, lūguma iesniedzēja valsts tos nogādātu atpakaļ, ievērojot lūguma saņēmējas valsts noteiktus nosacījumus.

3. Lūguma iesniedzēja valsts ievēro 1. vai 2. punktā minēto lūgumu. Ja ir šāds lūgums, lūguma iesniedzēja valsts neizskata materiālus bez lūguma saņēmējas valsts iepriekšējas piekrišanas, ja apskate bojā vai varētu bojāt materiālu.

15. pants

Liecību vai paziņojumu iegūšana

1. Lūguma saņēmēja valsts iegūst liecības vai paziņojumus. Lai to panāktu, lūguma saņēmēja valsts vajadzības gadījumā izmanto piespiedu līdzekļus, un lūguma iesniedzēja valsts sniedz lūguma saņēmējai valstij informāciju, kas pamato šo līdzekļu izmantošanu saskaņā ar lūguma saņēmējas valsts tiesību aktiem.

2. Lūguma saņēmēja valsts veic visu iespējamo, lai lūguma izpildes laikā liecību vai paziņojumu iegūšanā varētu piedalīties lūgumā minētās personas un lai šīm personām būtu ļauts nopratināt personu, no kuras cenšas iegūt liecību vai paziņojumus. Ja tāda tieša nopratināšana nav atļauta, šīm personām ļauj iesniegt jautājumus, kas uzdodami personai, no kuras cenšas iegūt liecību vai paziņojumus.

3. Ja persona, no kuras cenšas iegūt liecību vai paziņojumus saskaņā ar šo punktu, iesniedz pieteikumu par imunitāti, nespēju vai privilēģijām saskaņā ar lūguma iesniedzējas valsts tiesību aktiem, liecību vai paziņojumus tomēr var pieprasīt, ja vien lūgumā nav ietverts lūguma saņēmējas valsts paziņojums, ka tad, kad pieprasa šādu imunitāti, nespēju vai privilēģijas, nevar pieprasīt liecību vai paziņojumus.

16. pants

Uzklausīšana videokonferencē

1. Ja persona atrodas lūguma saņēmējā valstī un lūguma iesniedzējas valsts kompetentajām iestādēm viņa ir jāuzklausa kā liecinieks vai eksperts, lūguma saņēmēja valsts var atļaut šīm kompetentajām iestādēm no šīs personas iegūt liecību vai paziņojumu ar videokonferences palīdzību, ja šāda uzklausīšana ir nepieciešama lūguma iesniedzējas valsts procesam. Lūguma saņēmēja valsts un lūguma iesniedzēja valsts nepieciešamības gadījumā konsultējas, lai atvieglotu juridisku, tehnisku un loģistikas jautājumu risināšanu, kas varētu rasties lūguma izpildes laikā.

2. Ja vien lūguma iesniedzēja valsts un lūguma saņēmēja valsts nav vienojušās citādi, piemēro šādus noteikumus attiecībā uz uzklausīšanu videokonferencē:

a) lūguma saņēmējas valsts iestāde identificēs lūgumā norādīto uzklausāmo personu un aicinās minēto personu atvieglot savu ierašanos;

b) lūguma iesniedzējas valsts kompetentā iestāde uzklausīšanu veiks tieši vai tā notiks tās vadībā saskaņā ar lūguma iesniedzējas valsts tiesību aktiem un lūguma saņēmējas valsts tiesību aktu pamatprincipiem;

c) lūguma saņēmējas valsts iestāde piedalīsies uzklausīšanā, nepieciešamības gadījumā tai palīdzēs tulks, un novēros uzklausīšanu. Ja lūguma saņēmējas valsts iestāde uzskatīs, ka uzklausīšanā tiek pārkāpti lūguma saņēmējas valsts tiesību aktu pamatprincipi, tā tūlīt veiks vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka uzklausīšana turpinās saskaņā ar minētajiem principiem;

d) lūguma saņēmēja valsts pēc lūguma iesniedzējas valsts vai uzklausāmās personas lūguma vajadzības gadījumā nodrošina uzklausāmai personai tulku; un

e) uzklausāmā persona drīkst pieprasīt tiesības neliecināt, kas viņai pienāktos saskaņā ar lūguma iesniedzējas valsts vai lūguma saņēmējas valsts tiesību aktiem. Tiks veikti arī citi personas aizsardzībai nepieciešami pasākumi, kā par to vienojušās lūguma iesniedzējas valsts vai lūguma saņēmējas valsts iestādes.

17. pants

Materiālu iegūšana

1. Lūguma saņēmēja valsts iegūst materiālus. Lai to panāktu, lūguma saņēmēja valsts vajadzības gadījumā izmanto piespiedu līdzekļus, tostarp kratīšanu un izņemšanu, un lūguma iesniedzēja valsts sniedz lūguma saņēmējai valstij informāciju, kas pamato šo līdzekļu izmantošanu saskaņā ar lūguma saņēmējas valsts tiesību aktiem.

2. Lūguma saņēmēja valsts veic visu iespējamo, lai lūguma izpildes laikā materiālu iegūšanā varētu piedalīties lūgumā minētās personas.

18. pants

Bankas konti

1. Lūguma saņēmēja valsts apstiprina, vai fiziskai vai juridiskai personai, uz kuru attiecas kriminālizmeklēšana, pieder vai tās kontrolē ir viens vai vairāki lūgumā norādīto banku konti.

2. Lūguma saņēmēja valsts sniedz minēto kontu konkrētus ierakstus, dokumentus un ziņojumus, to banku operāciju ierakstus, kas veiktas norādītajā laikposmā, izmantojot lūgumā minētos kontus vai kontus, kuri noteikti saskaņā ar 1. punktu, kā arī precīzu informāciju, dokumentus vai ziņojumus par jebkuru sūtītāja vai saņēmēja kontu.

3. Šajā pantā noteiktos pienākumus piemēro tikai tiktāl, ciktāl informācija ir tās bankas rīcībā, kura ir konta turētāja.

4. Lūguma saņēmēja valsts var noteikt, ka 1. un 2. punktā minētā lūguma izpilde ir atkarīga no apstākļiem, kas attiecas uz materiālu iegūšanas lūgumu.

19. pants

Personu, materiālu vai vietu pārbaude

1. Lūguma saņēmēja valsts veic personu, materiālu vai vietu pārbaudi. Lai to panāktu, lūguma saņēmēja valsts vajadzības gadījumā izmanto piespiedu līdzekļus, un lūguma iesniedzēja valsts sniedz lūguma saņēmējai valstij informāciju, kas pamato šo līdzekļu izmantošanu saskaņā ar lūguma saņēmējas valsts tiesību aktiem.

2. Lūguma saņēmēja valsts veic visu iespējamo, lai lūguma izpildes laikā personu, materiālu vai vietu pārbaudē varētu piedalīties lūgumā minētās personas.

20. pants

Personu, materiālu vai vietu atrašanās vietas noteikšana vai to identificēšana

Lūguma saņēmēja valsts veic visu iespējamo, lai noteiktu personu, materiālu vai vietu atrašanos vai tos identificētu.

21. pants

To materiālu izsniegšana, kas ir likumdošanas, administratīvo, tiesas vai vietējo iestāžu rīcībā

1. Lūguma saņēmēja valsts izsniedz lūguma iesniedzējai valstij materiālus, kas ir lūguma saņēmējas valsts likumdošanas, administratīvo vai tiesas iestāžu, kā arī tās vietējo iestāžu rīcībā un ir pieejami plašai sabiedrībai.

2. Lūguma saņēmēja valsts veic visu iespējamo, lai izsniegtu lūguma iesniedzējai valstij materiālus, tostarp sodu reģistrus, kas ir lūguma saņēmējas valsts likumdošanas, administratīvo vai tiesas iestāžu, kā arī tās vietējo iestāžu rīcībā un nav pieejami plašai sabiedrībai, tādā pašā apjomā un ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tad, ja šie materiāli būtu pieejami tās izmeklēšanas un kriminālvajāšanas iestādēm.

22. pants

Dokumentu izsniegšana un personas informēšana par uzaicinājumu

1. Lūguma saņēmēja valsts par lūguma saņēmējas valsts personām izsniedz dokumentus, tostarp pavēstes vai citus dokumentus, ar ko pieprasīta personas ierašanās lūguma iesniedzējas valsts kompetentā iestādē. Lūguma saņēmēja valsts informē personu lūguma saņēmējā valstī par uzaicinājumu ierasties lūguma iesniedzējas valsts kompetentajā iestādē.

2. Ja lūgums attiecas uz tāda dokumenta izsniegšanu, kurā prasīta kādas personas ierašanās lūguma iesniedzējas valsts kompetentajā iestādē, šo lūgumu lūguma saņēmējas valsts centrālā iestāde saņem ne mazāk kā piecdesmit (50) dienu pirms plānotās ierašanās dienas. Steidzamos gadījumos lūguma saņēmēja valsts var šo prasību atcelt.

3. Ja lūguma iesniedzēja valsts zina, ka saņēmējs nesaprot valodu, kādā saskaņā ar 1. punktu izsniegtie vai nosūtītie dokumenti ir sastādīti vai tulkoti, lūguma iesniedzēja valsts cenšas iztulkot dokumentus vai vismaz iztulko to svarīgākās daļas arī adresātam saprotamā valodā.

4. Dokumentos, kas izsniegti saskaņā ar 1. punktu, iekļauj paziņojumu, ka saņēmējs var iegūt informāciju no tās kompetentās iestādes, kura ir izsniegusi dokumentu, vai no citām lūguma iesniedzējas valsts iestādēm par adresāta būtiskām tiesībām vai pienākumiem saistībā ar dokumentiem, ja tādas tiesības vai pienākumi pastāv.

5. Sniedzot informāciju par dokumentu izsniegšanas rezultātiem saskaņā ar 10. panta 6. punktu, lūguma saņēmēja valsts sniedz pierādījumu par izsniegšanu, izmantojot kvīti, uz kuras norādīts datums un kuru parakstījusi dokumentu saņēmusī persona, vai lūguma saņēmējas valsts paziņojumu, ka dokumenta izsniegšana ir notikusi, kā arī norāda datumu, vietu un izsniegšanas veidu. Ja iespējams, lūguma saņēmēja valsts pēc lūguma iesniedzējas valsts lūguma ātri informē lūguma iesniedzēju valsti par tās personas atbildi, kas ir aicināta vai lūgta ierasties lūguma iesniedzējas valsts kompetentajā iestādē saskaņā ar 1. punktu.

6. Personai, kura ir uzaicināta vai kurai ir pieprasīts ierasties lūguma iesniedzējas valsts kompetentajā iestādē saskaņā ar 1. punktu, bet kura neierodas šajā iestādē, par to nevar piemērot nekādu sankciju vai piespiedu pasākumu lūguma iesniedzējā valstī neatkarīgi no jebkura apgalvojuma par pretējo lūgumā vai izsniegtajos vai nosūtītajos dokumentos.

23. pants

Personas aizsardzība

1. Personai, kura ir aicināta vai lūgta ierasties lūguma iesniedzējas valsts kompetentajā iestādē saskaņā ar 22. panta 1. punktu:

a) nepiemēro apcietinājumu vai citu personiskās brīvības ierobežojumu lūguma iesniedzējas valsts teritorijā, pamatojoties uz kādu rīcību vai spriedumu laikā pirms personas izbraukšanas no lūguma saņēmējas valsts; vai

b) nav pienākuma sniegt liecību vai palīdzēt izmeklēšanā, kriminālvajāšanā vai citos procesos, tostarp tiesvedības procesā, izņemot lūgumā noteiktajā procesā.

2. Ja 1. punktā minēto personas aizsardzību nevar nodrošināt, lūguma iesniedzēja valsts to konkrēti norāda lūgumā vai izsniegtajos dokumentos, lai persona par to būtu attiecīgi informēta un varētu pieņemt lēmumu par to, vai ierasties lūguma iesniedzējas valsts kompetentajā iestādē.

3. Personas aizsardzība, ko nodrošina saskaņā ar 1. punktu, zaudē spēku, ja:

a) persona, kurai, sākot no dienas, kad kompetentā iestāde viņai ir paziņojusi, ka viņas klātbūtne vairs nav nepieciešama, vai sākot no dienas, kad viņa paredzētajā datumā šajā iestādē nav ieradusies, ir bijušas piecpadsmit dienas pēc kārtas, lai varētu izbraukt, tomēr viņa ir brīvprātīgi palikusi lūguma iesniedzējā valstī; vai

b) persona, kura bija aizbraukusi no lūguma iesniedzējas valsts, tajā brīvprātīgi atgriežas.

4. Ja lūguma iesniedzēja valsts zina, ka 1. punktā noteiktā personas aizsardzība ir zaudējusi spēku saskaņā ar 3. punkta a) un b) apakšpunktu, lūguma iesniedzēja valsts par to nekavējoties informē lūguma saņēmēju valsti, ja šādu informāciju pieprasa lūguma saņēmēja valsts un lūguma iesniedzēja valsts to uzskata par nepieciešamu.

24. pants

Ieslodzīto personu pagaidu pārvešana

1. Personu, kura atrodas ieslodzījumā lūguma saņēmējā valstī un kuras klātbūtne ir vajadzīga lūguma iesniedzējā valstī, lai sniegtu liecību vai citā ar pierādījumiem saistītā nolūkā, uz laiku šajā nolūkā pārved uz lūguma iesniedzēja valsti, ja persona tam dod piekrišanu un ja lūguma iesniedzēja valsts un lūguma saņēmēja valsts tam piekrīt – gadījumos, kad tas ir atļauts saskaņā ar lūguma saņēmējas valsts tiesību aktiem.

2. Lūguma iesniedzēja valsts saskaņā ar 1. punktu pārvesto personu tur ieslodzījumā lūguma iesniedzējā valstī, ja vien lūguma saņēmēja valsts nav atļāvusi rīkoties citādi.

3. Lūguma iesniedzēja valsts nekavējoties nogādā pārvesto personu atpakaļ uz lūguma saņēmēju valsti saskaņā ar iepriekš panāktu vienošanos vai saskaņā ar citu vienošanos starp lūguma iesniedzēju valsti un lūguma saņēmēju valsti.

4. Pārvestajai personai no ieslodzījuma termiņa, kas piespriests lūguma saņēmējā valstī, atskaita ieslodzījuma laiku, kas pavadīts ieslodzījumā lūguma iesniedzējā valstī.

5. Personai, kas saskaņā ar šo pantu pārvesta uz lūguma iesniedzēju valsti, ir tiesības uz 23. panta 1. punktā paredzēto personas aizsardzību lūguma iesniedzējā valstī līdz brīdim, kad tā atgriežas lūguma saņēmējā valstī, ja vien persona nav piekritusi sniegt liecību vai palīdzēt izmeklēšanā, kriminālvajāšanā vai citā procesā, tostarp tiesvedības procesā, kas nav lūgumā norādītais process, un lūguma iesniedzēja valsts un lūguma saņēmēja valsts tam piekrīt.

6. Personai, kura nedod piekrišanu, ka viņu pārved saskaņā ar šo pantu, par to nevar piemērot nekādu sankciju vai piespiedu pasākumu lūguma iesniedzējā valstī neatkarīgi no jebkāda apgalvojuma lūgumā par pretējo.

25. pants

Noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai nozieguma rīku iesaldēšana vai izņemšana un konfiskācija

1. Lūguma saņēmēja valsts tiktāl, cik to pieļauj tās tiesību akti, palīdz procesā attiecībā uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai nozieguma rīku iesaldēšanu vai izņemšanu un konfiskāciju.

2. Konfiskācijas lūgumam, kas aprakstīts 1. punktā, pievieno tiesas vai citas tiesu iestādes lēmumu piemērot konfiskāciju.

3. Lūguma saņēmēja valsts, kuras uzraudzībā ir noziedzīgi iegūti līdzekļi vai nozieguma rīki, var tādus līdzekļus vai rīkus pilnīgi vai daļēji pārsūtīt lūguma iesniedzējai valstij – tiktāl, cik to atļauj lūguma saņēmējas valsts tiesību akti, un atbilstīgi nosacījumiem, ko tā uzskata par piemērotiem.

4. Piemērojot šo pantu, *bona fide* trešo personu likumīgās tiesības un intereses ievēro saskaņā ar lūguma saņēmējas valsts tiesību aktiem.

26. pants

Spontāna informācijas apmaiņa

1. Dalībvalstis un Japāna drīkst bez iepriekšēja lūguma sniegt viena otrai informāciju par kriminālliet̄ām tiktāl, cik to atļauj informācijas sniedzējas valsts tiesību akti.

2. Informācijas sniedzēja valsts var noteikt, ar kādiem nosacījumiem informācijas saņēmēja valsts drīkst šo informāciju izmantot. Tādā gadījumā informācijas sniedzēja valsts iepriekš paziņo informācijas saņēmējai valstij par sniedzamās informācijas veidu un piemērojamiem nosacījumiem. Ja informācijas saņēmēja valsts piekrīt tādiem nosacījumiem, tai ir pienākums tos ievērot.

27. pants

Saistība ar citiem instrumentiem

1. Nekas šajā nolīgumā neliedz nevienai no valstīm lūgt palīdzību vai sniegt palīdzību saskaņā ar citiem piemērojamiem starptautiskiem nolīgumiem vai saskaņā ar tās tiesību aktiem, kas var būt piemērojami.

2. Nekas šajā nolīgumā neliedz nevienai no dalībvalstīm un Japānai noslēgt starptautiskus nolīgumus, ar kuriem apstiprina, papildina, pagarina vai paplašina šā nolīguma noteikumus.

28. pants

Apspriešanās

1. Dalībvalstu un Japānas centrālās iestādes vajadzības gadījumā apspriežas, lai risinātu jebkuras grūtības attiecībā uz lūguma izpildi un lai veicinātu ātru un efektīvu palīdzību saskaņā ar šo nolīgumu, un var pieņemt lēmumu par tādiem pasākumiem, kādi šim nolūkam var būt vajadzīgi.

2. Attiecīgā gadījumā Līgumslēdzējas puses apspriežas par jebkuru jautājumu saistībā ar šā nolīguma interpretāciju vai piemērošanu.

29. pants

Teritoriālā piemērošana

1. Šo nolīgumu piemēro Japānas teritorijā un attiecībā uz Eiropas Savienību:

a) dalībvalstu teritorijās; un

b) teritorijās, par kuru ārējām attiecībām ir atbildīga kāda dalībvalsts, vai valstīs, kas nav dalībvalstis, attiecībā uz kurām dalībvalstij ir citi pienākumi ārējo attiecību jomā, ja Līgumslēdzējas puses par to ir vienojušās, apmainoties ar diplomātiskām notām, un ja to ir apstiprinājusi attiecīgā dalībvalsts.

2. Šā nolīguma piemērošanu teritorijā vai valstī, attiecībā uz kuru saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu ir paplašināta nolīguma darbības joma, var izbeigt kāda no Līgumslēdzējām pusēm, par to rakstiski sešus mēnešus iepriekš pa diplomātiskiem kanāliem paziņojot otrai Līgumslēdzējai pusei, ja par to vienojas attiecīgā dalībvalsts un Japāna.

30. pants

Pielikumu statuss

Šā nolīguma pielikumi ir šā nolīguma sastāvdaļa. Līgumslēdzējas puses pēc savstarpējas rakstiskas vienošanās var grozīt I, II un III pielikumu, neizdarot grozījumus šajā nolīgumā.

31. pants

Stāšanās spēkā un izbeigšana

1. Šis nolīgums stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc dienas, kurā Līgumslēdzējas puses apmainās ar diplomātiskām notām, informējot viena otru, ka to attiecīgās iekšējās procedūras, kas vajadzīgas, lai šis nolīgums stātos spēkā, ir pabeigtas.

2. Šo nolīgumu piemēro palīdzības lūgumiem, kas iesniegti dienā, kad nolīgums stājas spēkā, vai vēlāk neatkarīgi no tā, vai ar attiecīgo lūgumu saistītā rīcība ir paveikta pirms minētās dienas, minētajā dienā vai vēlāk.

3. Katra no Līgumslēdzējām pusēm var izbeigt šo nolīgumu jebkurā laikā, par to rakstiski paziņojot otrai Līgumslēdzējai pusei, un izbeigšana stājas spēkā sešus mēnešus pēc paziņojuma iesniegšanas.

TO APLIECINOT, pilnvarotie ir parakstījuši šo nolīgumu.

DIVOS oriģināleksemplāros angļu un japāņu valodā, abi teksti ir vienlīdz autentiski, parakstīts Briselē 2009. gada trīsdesmitajā novembrī un Tokijā 2009. gada piecpadsmitajā decembrī. Šo nolīgumu sagatavo arī bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, igauņu, itāļu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu un zviedru valodā, un Līgumslēdzējas puses apstiprina teksta versijas šajās valodās, apmainoties ar diplomātiskām notām.

Eiropas Savienības vārdā – *Japānas vārdā –*

I PIELIKUMS

CENTRĀLĀS IESTĀDES

Līgumslēdzēju pušu centrālās iestādes ir šādas iestādes:

Beļģijas Karaliste: Federālais valsts tieslietu dienests, Starptautiskās sadarbības kriminālietās departaments;

Bulgārijas Republika: Tieslietu ministrija;

Čehijas Republika:

— pirms lietu iesniedz tiesai (t. i., pirmstiesas procedūra): Čehijas Republikas Ģenerālprokuratūra, un

— pēc lietas iesniegšanas tiesā (t. i., kriminālprocesa tiesas procesa gaitā): Čehijas Republikas Tieslietu ministrija;

Dānijas Karaliste: Tieslietu ministrija;

Vācijas Federatīvā Republika: Federālā tieslietu ministrija;

Igaunijas Republika: Tieslietu ministrija;

Īrija: tieslietu, līdztiesības un tieslietu reformu ministrs vai ministra norīkota persona;

Grieķijas Republika: Tieslietu, pārskatāmības un cilvēktiesību ministrija;

Spānijas Karaliste: Tieslietu ministrija, Starptautiskās juridiskās sadarbības ģenerālais apakšdirektorāts;

Francijas Republika: Tieslietu ministrija, Starptautiskās savstarpējās palīdzības kriminālietās birojs, Kriminālietu un apžēlošanas direktorāts;

Itālijas Republika: Tieslietu ministrija, Tiesas lietu departamenta Kriminālietu ģenerāldirektorāts;

Kipras Republika: Tieslietu un sabiedriskās kārtības ministrija;

Latvijas Republika:

— pirmstiesas izmeklēšanas laikā līdz lietas ierosināšanai: Valsts policija,

— pirmstiesas izmeklēšanas laikā līdz lietas iesniegšanai tiesā: Ģenerālprokuratūra, un

— tiesas laikā: Tieslietu ministrija;

Lietuvas Republika:

— Lietuvas Republikas Tieslietu ministrija, un

— Lietuvas Republikas Ģenerālprokuratūra;

Luksemburgas Lielhercogiste: ģenerālprokurors;

Ungārijas Republika:

— Tieslietu un tiesībaizsardzības ministrija, un

— Ģenerālprokuratūra;

Maltas Republika: Ģenerālprokurora birojs;

Nīderlandes Karaliste: Tieslietu ministrija Hāgā;

Austrijas Republika: Tieslietu ministrija;

Polijas Republika:

— pirmstiesas posmā: Valsts Ģenerālprokuratūra,

— tiesas laikā: Tieslietu ministrija;

Portugāles Republika: Ģenerālprokuratūra;

Rumānija: Tieslietu un pilsoņu brīvību ministrija, Sadarbības ģenerāldirektorāts, Starptautisko tiesību un līgumu direktorāts, Starptautiskās tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās nodaļa;

Slovēnijas Republika: Tieslietu ministrija, Starptautiskās sadarbības un starptautiskās tiesiskās palīdzības direktorāts;

Slovākijas Republika:

— pirmstiesas procesa laikā: Ģenerālprokuratūra,

— tiesas laikā: Tieslietu ministrija, un

— lūgumu pieņemšanai: Tieslietu ministrija;

Somijas Republika: Tieslietu ministrija;

Zviedrijas Karaliste: Tieslietu ministrija;

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste: Iekšlietu ministrija (Apvienotās Karalistes Centrālā iestāde), Viņas Majestātes Ieņēmumu un muitas pārvalde un *Procurator Fiscal Service*;

Japāna: tieslietu ministrs un Valsts sabiedrības drošības komisija vai to norīkotās personas.

II PIELIKUMS

Attiecībā uz šā nolīguma 6. pantu iestādes, kas saskaņā ar valstu tiesību aktiem ir kompetentas iesniegt palīdzības lūgumus saskaņā ar šo nolīgumu, ir turpmāk norādītās:

Beļģijas Karaliste: tiesu iestādes: jāsaprot kā tiesu iestāžu darbinieki, kas atbildīgi par tiesas spriešanu, miertiesneši un prokuratūras departamenta locekļi;

Bulgārijas Republika: kriminālprocesa pirmstiesas posmā Bulgārijas Republikas Augstākā kasācijas tiesa un kriminālprocesa tiesas posmā Bulgārijas Republikas tiesas;

Čehijas Republika: prokurori un Čehijas Republikas tiesas;

Dānijas Karaliste:

— apgabaltiesas, Augstās tiesas un Augstākā tiesa,

— Prokuratūras departaments, kurā ietilpst:

  — Tieslietu ministrija,

  — Prokuratūras direktors,

  — prokurors, un

  — policijas vadītāji;

Vācijas Federatīvā Republika:

— Federālā Tieslietu ministrija,

— Federālā tiesa, Karlsrūe,

— Federālās tiesas ģenerālprokurors, Karlsrūe,

— Federālais Tieslietu birojs,

— Bādenes-Virtembergas Tieslietu ministrija, Štutgarte,

— Bavārijas brīvvalsts Tieslietu un patērētāju tiesību aizsardzības ministrija, Minhene,

— Senāta Tieslietu departaments, Berlīne,

— Brandenburgas federālās zemes Tieslietu ministrija, Potsdama,

— Brīvās Hanzas pilsētas Brēmenes tieslietu un konstitucionālo lietu senators, Brēmene,

— Brīvās un Hanzas pilsētas Hamburgas Tieslietu iestāde, Hamburga,

— Hesenes Tieslietu, integrācijas un Eiropas lietu ministrija, Vīsbādene,

— Mēklenburgas-Priekšpomerānijas Tieslietu ministrija, Šverīne,

— Lejassaksijas Tieslietu ministrija, Hannovere,

— Ziemeļreinas-Vestfālenes federālās zemes Tieslietu ministrija, Diseldorfa,

— Reinzemes-Pfalcas federālās zemes Tieslietu ministrija, Mainca,

— Zāras federālās zemes Tieslietu ministrija, Zārbrikene,

— Saksijas brīvvalsts Tieslietu ministrija, Drēzdene,

— Saksijas-Anhaltes federālās zemes Tieslietu ministrija, Magdeburga,

— Šlēsvigas-Holšteinas Tieslietu, iespēju vienlīdzības un integrācijas ministrija, Ķīle,

— Tīringenes Tieslietu ministrija, Erfurte,

— augstākās reģionālās tiesas,

— reģionālās tiesas,

— vietējās tiesas,

— augstāko reģionālo tiesu galvenais prokurors,

— augstāko reģionālo tiesu ģenerālprokurori,

— federālo zemju tiesu administrāciju centrālie biroji nacionālsociālistu noziegumu izmeklēšanai, Lūdvigsburga,

— Federālās kriminālpolicijas birojs,

— Vācijas muitas izmeklēšanas dienesta centrālais birojs;

Igaunijas Republika: tiesneši un prokurori;

Īrija: Prokuratūras direktors;

Grieķijas Republika: Prokuratūra Apelācijas tiesā;

Spānijas Karaliste: krimināltiesas miertiesneši un tiesneši, kā arī prokurori;

Francijas Republika:

— krimināltiesu priekšsēdētāji, vicepriekšsēdētāji, advokāti un tieneši,

— miertiesneši šādās tiesās,

— prokuratūras darbinieki šādās tiesās, konkrēti:

  — galvenie prokurori un ģenerāladvokāti,

  — galveno prokuroru vietnieki,

  — galveno prokuroru palīgi,

  — Republikas prokurori un viņu vietnieki,

  — prokuratūras pārstāvji policijas tiesā,

  — Republikas prokurori kara tribunālos;

Itālijas Republika:

prokurori:

— Prokuratūras direktors,

— prokurora palīgs,

— Militārās prokuratūras direktors,

— militārā prokurora palīgs,

— ģenerālprokurors,

— ģenerālprokurora palīgs,

— militārais ģenerālprokurors,

— militārā ģenerālprokurora palīgs,

tiesneši:

— miertiesnesis,

— izmeklēšanas tiesnesis,

— sākotnējās uzklausīšanas tiesnesis,

— Tiesa,

— Militārā tiesa,

— Zvērināto tiesa,

— Apelācijas tiesa,

— Zvērināto apelācijas tiesa,

— Militārā apelācijas tiesa,

— Kasācijas tiesa;

Kipras Republika:

— Republikas ģenerālprokurors,

— policijas vadītājs,

— muitas un akcīzes direktors,

— Nelikumīgi iegūtas naudas legalizēšanas apkarošanas nodaļas locekļi,

— jebkura cita iestāde vai persona, kas ir tiesīga Kipras Republikā veikt izmeklēšanu un kriminālvajāšanu;

Latvijas Republika: izmeklētāji, prokurori un tiesneši;

Lietuvas Republika: tiesneši un prokurori;

Luksemburgas Lielhercogiste: tiesu iestādes: jāsaprot kā tiesu iestāžu darbinieki, kas atbildīgi par tiesas spriešanu, miertiesneši un prokuratūras departamenta locekļi;

Ungārijas Republika: prokuratūras un tiesas;

Maltas Republika:

— Miertiesa,

— Bērnu tiesa,

— Krimināllietu tiesa un Kriminālo apelāciju tiesa,

— ģenerālprokurors,

— ģenerālprokurora vietnieks,

— tiesas ierēdņi, kas strādā Ģenerālprokuratūrā, un

— miertiesneši;

Nīderlandes Karaliste: tiesas locekļi, kas atbildīgi par tiesas spriešanu, miertiesneši un prokuratūras locekļi;

Austrijas Republika: tiesas un prokurori;

Polijas Republika: prokurori un tiesas;

Portugāles Republika: prokuratūras – izmeklēšanas posmā, izmeklēšanas tiesneši un tiesu tiesneši;

Rumānija: tiesas un tiesu prokuratūras;

Slovēnijas Republika:

— vietējo tiesu tiesneši,

— izmeklēšanas tiesneši,

— rajona tiesu tiesneši,

— augsto tiesu tiesneši,

— augstākās tiesas tiesneši,

— Konstitucionālās tiesas tiesneši,

— rajona valsts prokurori,

— augstie valsts prokurori,

— augstākie valsts prokurori;

Slovākijas Republika: tiesneši un prokurori;

Somijas Republika:

— Tieslietu ministrija,

— Pirmās instances tiesas, Apelācijas tiesas un Augstākā tiesa,

— prokurori,

— policijas iestādes, muitas iestādes un robežapsardzes virsnieki atbilstīgi viņu kā sākotnējās kriminālizmeklēšanas iestādes pilnvarām, kas noteiktas Aktā par sākotnējo kriminālizmeklēšanu;

Zviedrijas Karaliste: tiesas un prokurori;

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste: tiesas un prokurori;

Japāna: tiesas, galvenie tiesneši, tiesneši, prokurori, prokuroru palīgi un tieslietu policijas darbinieki.

III PIELIKUMS

Attiecībā uz šā nolīguma 9. pantu dalībvalstis un Japāna pieņem šādas valodas:

Beļģijas Karaliste: holandiešu, franču un vācu – visos gadījumos un angļu – steidzamos gadījumos;

Bulgārijas Republika: bulgāru – visos gadījumos un angļu – steidzamos gadījumos;

Čehijas Republika: čehu – visos gadījumos un angļu – steidzamos gadījumos;

Dānijas Karaliste: dāņu – visos gadījumos un angļu – steidzamos gadījumos;

Vācijas Federatīvā Republika: vācu – visos gadījumos un angļu – steidzamos gadījumos;

Igaunijas Republika: igauņu un angļu – visos gadījumos;

Īrija: angļu un īru – visos gadījumos;

Grieķijas Republika: grieķu – visos gadījumos un angļu – steidzamos gadījumos;

Spānijas Karaliste: spāņu – visos gadījumos;

Francijas Republika: franču – visos gadījumos;

Itālijas Republika: itāļu – visos gadījumos un angļu – steidzamos gadījumos;

Kipras Republika: grieķu un angļu – visos gadījumos;

Latvijas Republika: latviešu – visos gadījumos un angļu – steidzamos gadījumos;

Lietuvas Republika: lietuviešu – visos gadījumos un angļu – steidzamos gadījumos;

Luksemburgas Lielhercogiste: franču un vācu – visos gadījumos un angļu – steidzamos gadījumos;

Ungārijas Republika: ungāru – visos gadījumos un angļu – steidzamos gadījumos;

Maltas Republika: maltiešu – visos gadījumos;

Nīderlandes Karaliste: holandiešu – visos gadījumos un angļu – steidzamos gadījumos;

Austrijas Republika: vācu – visos gadījumos un angļu – steidzamos gadījumos;

Polijas Republika: poļu – visos gadījumos;

Portugāles Republika: portugāļu – visos gadījumos un angļu vai franču – steidzamos gadījumos;

Rumānija: rumāņu, angļu vai franču – visos gadījumos. Attiecībā uz garākiem dokumentiem Rumānija patur tiesības katrā konkrētā gadījumā prasīt tulkojumu rumāņu valodā vai pasūtīt tulkojumu, kura izdevumus sedz lūguma iesniedzēja valsts;

Slovēnijas Republika: slovēņu un angļu – visos gadījumos;

Slovākijas Republika: slovāku – visos gadījumos;

Somijas Republika: somu, zviedru un angļu – visos gadījumos;

Zviedrijas Karaliste: zviedru, dāņu vai norvēģu – visos gadījumos, izņemot gadījumus, kad konkrētā gadījumā lūguma saņēmēja iestāde atļauj citādi;

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste: angļu – visos gadījumos;

Japāna: japāņu – visos gadījumos un angļu – steidzamos gadījumos. Tomēr Japāna patur tiesības katrā konkrētā steidzamā gadījumā pieprasīt tulkojumu japāņu valodā attiecībā uz lūguma iesniedzējas valsts lūgumu, kura nepieņem tulkojumu angliski saskaņā ar šo pielikumu.

IV PIELIKUMS

Attiecībā uz šā nolīguma 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu "viena dalībvalsts", kas minēta šajā apakšpunktā, ir Portugāles Republika.

Attiecībā uz šā nolīguma 11. panta 2. punktu "divas dalībvalstis", kas minētas šajā punktā, ir Austrijas Republika un Ungārijas Republika.